

Oasemoment 'Water wordt wijn' Emmaüsparochie - donderdag 24 januari 2019

Evangelie

We lezen uit het Johannesevangelie.

Op de derde dag werd er een bruiloft gevierd te Kana in Galilea, waarbij de moeder van Jezus aanwezig was.

Ook Jezus en zijn leerlingen waren op de bruiloft uitgenodigd.

Toen de wijn op raakte,

wendde de moeder van Jezus zich tot Hem en zei:

‘Ze zitten zonder wijn.’

Jezus antwoordde:

‘Vrouw, wat heb ik met jou te maken? Mijn uur is nog niet gekomen.’

Zijn moeder zei tegen de dienaren: ‘Wat Hij u ook beveelt, doe het maar.’

Nu stonden daar zes stenen waterbakken

ten behoeve van het Joodse reinigingsgebruik,

elk met een inhoud van twee tot drie metreten.

‘Doe die bakken vol water,’ beval Jezus hun.

Ze deden ze vol water, tot de rand toe.

Vervolgens zei Hij:

‘Schep er nu wat uit en breng het naar de tafelmanier.’

En ze deden het.

De tafelmanier proefde het water dat wijn was geworden, maar wist niet waar die vandaan kwam.

De dienaren die het water geschept hadden wisten het wél.

De tafelmanier riep dus de bruidegom en zei:

‘Iedereen schenkt toch eerst de beste wijn,

en de gewone pas wanneer er al flink gedronken is.

Maar u hebt de beste wijn bewaard tot het laatst!’

Dat was het begin van Jezus’ tekenen, te Kana in Galilea.

Hij openbaarde zijn heerlijkheid

en zijn leerlingen geloofden in Hem.

(Joh. 2, 1-11, Willibrordvertaling)

Stilte

Bezinning

In Kana is er een bruiloft...

Twee mensen, man en vrouw, die elkaar trouw beloven...

Als dat geen reden is om te feesten!

Heel veel mensen komen meevieren.

Er wordt gelachen en gedanst,

gegeten en gedronken,

zoveel dat de wijn opraakt...

Maria hoort van het tekort aan wijn
en voelt zich - als vrouw - verantwoordelijk;
een feest, een bruiloft zonder wijn, is immers niet denkbaar!

Van haar zoon krijgt ze een bijna bitse afwijzing.
Hoe hard moet dat bij haar zijn aangekomen?
'Vrouw' heeft hij haar genoemd,
niet 'moeder' of 'mama', maar 'vrouw'...
Zoiets doet een moeder toch pijn?
Vraagt zij zich niet af:
'Wat is er met Hem aan de hand?
Waarom reageert Hij zo kortaf?
Is Hij moe, of kwaad...?
Wat heb ik - in godsnaam - misdaan?
ik probeer alleen maar goed te doen, te helpen,
en krijg dan zo'n reactie....'

In Kana is er een bruiloft...
Ondanks de schijnbare afwijzing van haar Zoon
gaat Maria zonder blikken of blozen
naar de knechten en zegt:
'Doe wat Hij u zegt'
Niets meer of niets minder.
Geen twijfel, geen vragen,
geen opmerkingen.
Alleen een onvoorwaardelijk geloof!
'Doe wat Hij u zegt', dan komt het goed.

En water werd wijn...

(Anne, *Sta 's stil* in *Kerk&Leven*)

Stilte

Gebed

"Wat Jezus je ook vraagt, doe het maar...."
Ik voel wel dat Maria dat ook tegen mij zegt, God,
maar vaak vind ik het heel moeilijk om daarop in te gaan.
Blijf op die momenten toch achter me staan,
zodat Uw droom in mijn binnenste niet helemaal 'verwatert'.
Laat me luisteren naar wat U van mij vraagt.
En geef me de durf om met alles wat ik heb op U te vertrouwen
en te geloven dat Uw vriendschap
van elk samenleven een feest kan maken.
Amen

(Dekenaar Oudenaarde)

Muziek

Bezinning

Kana is vandaag
elk moment en elke plek

waar mensen echt proberen
om hun samenleven
uit te bouwen
tot een feest.
Kana is een droom:
dat samenleven tussen
mensen goed kàn zijn:
oase van geborgenheid,
toekomst voor kleine mensen,
hoop voor de minsten,
vrede, recht en veiligheid.
Kana is een uitnodiging
om er bij te zijn
waar het leven feestelijk wordt,
om elk met eigen
mogelijkheden en talenten
mee te bouwen
aan beter leven voor allen.
Kana is er ook voor jou.

(Korte pauze)

Kana is vandaag
dezelfde wekelijkheid als toen:
dat de wijn op is.
Wat feest had kunnen zijn,
verwatert.
Je hoeft niet zo ver
om je heen te kijken:
van de droom komt
niet zoveel in huis.
Wat overblijft, is leven
elk-voor-zich,
de groten ten koste
van de kleinen,
de machtigen ten koste
van de zwakken.

(Carlos Desoete, Naam die zin is van ons leven, vervolg van deze tekst op p. 5)

Stilte

Bezinning

"Vul de kruiken met water en schep," zegt Jezus.
En terwijl ze luisteren, gebeurt de verandering.
Uit het water van de dood wordt het feest geboren.
Want Gods heerlijkheid openbaart zich slechts daar
waar geluisterd wordt,
waar het geloof bereid is door ongewone gebeurtenissen heen te kijken
en hierbij de weg en het werk van Jezus te beschouwen;
meer nog: waar het geloof zelf de kruik wordt
waarin de verandering van het bestaan plaatsvindt.
Maar dan komt het ogenblik
waarop de armoede van deze wereld doorschijnen
wordt door Gods heerlijkheid.
Dan wordt het 'bruiloft'.

En dat gebeurt helemaal niet 'hierboven',
maar juist aan deze kant
op het feestelijk moment dat we vieren.

(Jörg Zink, Het nieuwe Woord. Hoe we kunnen bidden)

Stilte

Voorbeden

Zes kruiken werden gevuld met water.
Water dat, beademd door Jezus' Geest, leven kan herbezielen tot een feest.
Vullen wij onze kruiken met dat Jezuswater.

Heer,
Wij bieden U onze eerste kruik aan
gevuld met levengevend water van warme aandacht voor de mens naast ons.
Zegen ze, Heer.

(zang:)
Laat ons bidden:
Laat ons bidden in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag.

Wij bieden U onze tweede kruik aan
gevuld met het water van gedeelde verantwoordelijkheid.
Zegen ze, Heer.

Laat ons bidden...

Wij bieden U onze derde kruik aan
gevuld met een samenleven
dat gevoed wordt door breken en delen.
Zegen ze, Heer.

Laat ons bidden...

Wij bieden U onze vierde kruik aan
gevuld met veel begrip en geduld, met eerbied en vergeving.
Zegen ze, Heer.

Laat ons bidden...

Wij bieden U onze vijfde kruik aan
gevuld met fijngevoeligheid
en aandacht voor elkeen die dreigt vergeten te worden.
Zegen ze, Heer.

Laat ons bidden...

Wij bieden U onze zesde kruik aan
gevuld met geloof in de toekomst,
verankerd in het leven van Jezus.
Zegen ze, Heer.

Laat ons bidden...

Stilte

Bezinning

Het is alsof Jezus tot ons zegt :
onderschat jezelf niet!

Je denkt dat je water schenkt, maar je schenkt heerlijke wijn.
Mensen, je bent in staat om van ordinair water wijn te maken,
je bent in staat om van de gewone dingen van het leven iets moois te maken.

Je denkt dat je gewoon, ordinair water in je kruik hebt,
maar je kunt veel meer.

Maar zolang je de kruik laat staan, blijft er water in staan.

Pas wanneer je gaat schenken,
pas wanneer je van jezelf weggeeft,
dan pas blijkt dat je in feite goede, heerlijke, wijn schenkt.

Door kleine gebaren, attenties,
brengen wij voortdurend menselijk water aan,
en eigenlijk, meestal zonder het te beseffen,
schenken wij daardoor goddelijke wijn.

Hou je het zelf, dan blijft het water.

Geef je het door, dan blijkt het wijn te zijn.

(auteur onbekend, op preken.be, en naar Frans Mistiaen)

Muziek

Bezinning

"Vul die kruiken met water," beval Jezus.

Ze vulden ze tot de rand toe.

"Scheep er nu wat uit,
en breng dat naar de tafelmanneer."

Dat deden ze.

En dat willen wij ook doen.

Wij maken feest
met kleine dingen:
ongeweten dagelijkse inzet,
vriendschap en verbondenheid
die groeien in
het samenwerken
aan beter samenleven.
Alles wat wij dag na dag
proberen waar te maken
mogen wij aanbieden
als onze kruiken
van nieuw samenleven.

(Carlos Desoete, *Naam die zin is van ons leven*, vervolg van de eerste bezinningstekst hierboven)

Stilte

Gezamenlijk gebed

Bidden we samen het gebed op uw blaadje.

Het is van kardinaal Newman.

(samen:)

Ik vertrouw mij aan U toe, Heer.
Doe met mij wat U wilt.
U hebt mij geschapen voor U,
wat wilt U dat ik doe?
Ga uw eigen weg met mij.
Het moge zijn zoals altijd:
vreugde of smart.
Ik wil het doen...
Ik wil zijn wat U van mij verlangt
en alles wat U van mij maken wilt.
Ik zeg niet: ik wil U volgen waarheen U ook gaat,
want ik ben zwak.
Maar ik geef mij over aan U,
opdat U mij altijd leidt,
waarheen dat ook mag zijn.
Ik wil U volgen
en bid enkel om kracht voor deze dag.

(John Henry Newman, naar de vertaling door Piet Thomas)

Muziek

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met ons stil wou maken in uw hart.

Het volgend Oasemoment
is op donderdag 28 februari.
We zullen dan even een stap opzijzetten
en afwijken van de bijbellezingen
die de cyclus van het kerkelijk jaar ons aanbiedt,
om stil te staan
bij iets wat elke van al onze dagen invult:
tijd.
Hoe gaan wij om met de tijd?
Is dat elke dag weer een strijd?
Of kan onze omgang met de tijd ons helpen
om ons leven in te richten
zoals wij dat echt willen?
Laten we 's tijd nemen om het te hebben over tijd.

Wij hoorden vandaag hoe Kana
niet het verhaal is van het eerste wonder dat Jezus verricht.
Neen, het is het verhaal van het wonder
dat elk van ons elke dag opnieuw verrichten kan.
Moge dat besef van eindeloze kansen
ons samenleven met mensen kleuren.

Gods zegen moge elk van ons daarbij tot vreugdevolle steun zijn:
+ in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.